

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Karlových Varech rozhodl soudkyní Mgr. Blankou Magliovou ve věci

žalobkyní: a) **MUDr.** [redacted] [redacted] narozená [redacted]
bytem [redacted], [redacted]
b) **MUDr.** [redacted] [redacted] narozená [redacted]
bytem [redacted], [redacted]
obě zastoupeny advokátem JUDr. Martinem Abrahamem
sídlem Lazarská 11/6, 120 00 Praha

proti
žalované: **Česká republika - Státní pozemkový úřad**
sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3
zastoupený advokátem Prof. JUDr. Miroslavem Bělinou, CSC.
sídlem Pobřežní 370/4, 186 00 Praha 8 - Karlín

pro nahrazení projevu vůle žalované s uzavřením smlouvy o bezúplatném převodu pozemků s žalobcem + PO

takto:

- I. Nahrazuje se projev vůle žalované uzavřít se žalobkyněmi tuto smlouvu o bezúplatném převodu pozemků ve vlastnictví státu podle zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (dále jen „zákon o půdě“):

Česká republika – Státní pozemkový úřad
Sídlo: Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3 – Žižkov, IČO: 01312774, DIČ: CZ01312774
(dále jen „převádějící“)

a

MUDr. [REDACTED] nar. [REDACTED], bytem [REDACTED]
[REDACTED]

a

MUDr. [REDACTED] nar. [REDACTED], bytem [REDACTED], [REDACTED],
[REDACTED],

(dále jen „nabyvatelky“)

u z a v í r a j í

podle § 11a zákona č. 229/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o půdě“)

smlouvu o převodu pozemku

Čl. I.

Převádějící je příslušný hospodařit ve smyslu zákona č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, s pozemky ve vlastnictví státu, vedenými na listu vlastnictví [REDACTED] u Katastrálního úřadu pro Karlovarský kraj, Katastrální pracoviště [REDACTED], pro jednotlivá níže specifikovaná katastrální území.

Převádějící převádí touto smlouvou do spoluvlastnictví nabyvatelk, a to id. 1/2 každé z nich, následující pozemky, včetně trvalých porostů:

- a) Pozemky v katastrálním území [REDACTED] obec [REDACTED] (LV. č. [REDACTED])
- parc. č. [REDACTED] vzniklý na základě geometrického plánu č. [REDACTED], vyhotoveného Ing. [REDACTED] [REDACTED] geodetická kancelář, a ověřeného úředně oprávněným zeměměřickým inženýrem Ing. [REDACTED] [REDACTED] dne 27. 1. 2023, číslo [REDACTED]. Katastrální úřad pro Karlovarský kraj, katastrální pracoviště [REDACTED] souhlasil s očíslováním parcel dle uvedeného geometrického plánu dne 1. 2. 2023, č. [REDACTED] (hodnota 34.366,50 Kč)
 - parc. č. [REDACTED] vzniklý na základě geometrického plánu č. [REDACTED], vyhotoveného Ing. [REDACTED] [REDACTED] geodetická kancelář, a ověřeného úředně oprávněným zeměměřickým inženýrem Ing. [REDACTED] [REDACTED] ze dne 27. 1. 2023, číslo [REDACTED]. Katastrální úřad pro Karlovarský kraj, katastrální pracoviště [REDACTED] souhlasil s očíslováním parcel dle uvedeného geometrického plánu dne 1. 2. 2023, č. [REDACTED] (hodnota 2 646,50 Kč)
- b) Pozemky v katastrální území [REDACTED], obec [REDACTED] (LV č. [REDACTED] parc. č. [REDACTED]) (hodnota 124.660,00 Kč)
- c) Pozemky v katastrální území [REDACTED] obec [REDACTED] (LV č. [REDACTED] parc. č. [REDACTED]) (hodnota 216.145,60 Kč)

Čl. II.

Nárok na bezúplatný převod pozemků z vlastnictví státu podle § 11a zákona o půdě vznikl pravomocným rozsudkem obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 2. 3. 2020, sp. zn. 35 C 131/2017, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze, č. j. 29 Co 183/2020-339.

Z uvedeného nároku nabyvatelek bude touto smlouvou vypořádáno 377.818,60 Kč.

Čl. III.

Převádějící převádí nabyvatelkám pozemky, uvedené v čl. I. této smlouvy, včetně součástí a příslušenství, se všemi právy a povinnostmi, a nabyvatelky je do svého vlastnictví přijímají, přičemž každá z nabyvatelek obdrží id. 1/2 každého jednotlivého výše uvedeného pozemku.

Čl. IV.

Správní poplatky se za podání návrhu na povolení vkladu vlastnického práva do katastru nemovitostí na základě této smlouvy dle ustanovení § 21a odst. 1 zákona o půdě a ustanovení § 8 odst. 1 zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, nevyměrují.

- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyním náhradu nákladů řízení ve výši 133 243,2 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalobkyně a vedlejší účastník na straně žalované nemají mezi sebou právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce Ing. ■■■■■ se žalobou podanou k soudu dne 7. 12. 2020 domáhal nahrazení projevu vůle žalované k uzavření smlouvy o bezúplatném převodu pozemků ve vlastnictví státu zapsaných na LV ■■■■■ u Katastrálního úřadu pro Karlovarský kraj, Katastrální pracoviště ■■■■■ pro pozemky v katastrálním území ■■■■■ obec ■■■■■ parc. č. ■■■■ parc. č. ■■■■ a parc. č. ■■■■, pro pozemky v katastrálním území ■■■■■ ■■■■■ obec ■■■■■ parc. č. ■■■■ parc. č. ■■■■, parc. č. ■■■■ a parc. č. ■■■■, pro pozemky v katastrálním území ■■■■■ ■■■■■, obec ■■■■■ parc. č. ■■■■ pro pozemky v katastrálním území ■■■■■ obec ■■■■■ parc. č. ■■■■ a parc. č. ■■■■, pro pozemky v katastrálním území ■■■■■ obec ■■■■■ parc. č. ■■■■ a parc. č. ■■■■ a pro pozemky v katastrálním území ■■■■■ ■■■■■ obec ■■■■■ parc. č. ■■■■ a parc. č. ■■■■ (dále jen „náhradní pozemky“) podle zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělského majetku (dále jen „zákon o půdě“) se žalobcem.

V žalobě uvedl, že je dle rozhodnutí Státního notářství v ■■■■■ č. j. ■■■■■ jediným dědicem po paní ■■■■■ zemřelé dne ■■■■■, která byla původní vlastnící pozemků PK ■■■■ a ■■■■ v k. ú. ■■■■■ a která byla v roce 1949 a znovu v roce 1978 přinucena pod nátlakem a za nápadně nevýhodných podmínek převést předmětné pozemky na stát, a jako takový je oprávněnou osobou podle zákona o půdě.

Dne 17. 12. 1992 uplatnil žalobce u Pozemkového úřadu Magistrátu hl. m. Prahy nárok na vydání zemědělského majetku podle § 9 zákona o půdě. Pozemkový úřad Praha dne 20. 11. 2012 o této žádosti částečně rozhodnul tak, že rozhodnutím č. j. ■■■■■ stanovil, že žalobce není vlastníkem nemovitosti PK část parc. č. ■■■■ ■■■■ o výměře 110 m². Dne 5. 5. 2017 dále Pozemkový úřad Praha rozhodl, že žalobce není vlastníkem pozemků v k. ú. ■■■■■ obci Praha: část p. č. ■■■■ o výměře 8 036 m², a že mu za tyto pozemky bude poskytnut jiný pozemek podle § 11a zákona o půdě, případně finanční náhrada dle § 16 odst. 1 zákona o půdě, a dále, že žalobce není vlastníkem pozemků v k. ú. ■■■■■ obec Praha, PK ■■■■ a ■■■■ Na základě žádosti žalobce o ocenění nevydaného pozemku PK ■■■■ ocenila žalovaná tento pozemek na 86 788,80 Kč, s čímž

žalobce nesouhlasí, když jím zadaný znalecký posudek ohodnotil tento pozemek na 1 575 600 Kč; přestože z této částky vycházely v řízeních o nahrazení projevu vůle vedených pod sp. zn. 9 C 77/2019 a 3 C 101/2019 Okresní soudy v Nymburce a Praha – východ, trvá žalovaná nadále na ocenění pozemku na 86 788,80 Kč.

Proti výroku rozhodnutí Pozemkového úřadu Praha z 5. 5. 2017, jímž bylo určeno, že žalobce není vlastníkem pozemků v k. ú. ██████ obec Praha, PK █████ a █████ podal žalobce žalobu podle části páté občanského soudního řádu. Obvodní soud pro Prahu 5 poté rozsudkem sp. zn. 35 C 131/2017 ze dne 2. 3. 2020 ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze č. j. 29 Co 183/2020-339 rozhodl, že žalobce má nárok na vydání jiných pozemků za nevydané pozemky PK █████ a █████ podle § 11a, případně finanční náhradu dle § 16 odst. 1 zákona o půdě zákona o půdě.

Při ocenění nevydaných pozemků PK █████ a █████ žalovaná postupovala svévolně, když nerespektovala judikaturu Ústavního a Nejvyššího soudu ČR a předmětné pozemky ocenila jakožto zemědělské na částku 361 124,70 Kč. Jak však vyplynulo ze znaleckého posudku zpracovaného ██████, č. ██████ měly být tyto pozemky oceněny na částku 11 837 250 Kč, neboť se jednalo o pozemky určené územně plánovací dokumentací ke stavbě, na Československý stát převedené za účelem výstavby opravárny strojů pro Československé stavební závody (již v roce 1949 zahrnuté do stavebního obvodu) a bezprostředně po přechodu na stát zastavěné, které bylo nutno posoudit jako pozemky nacházející se na území hl. m. Prahy.

O liknavosti žalované svědčí, že o restitučním nároku žalobce rozhodovala více než 25 let, kdy navíc nerespektovala závěry judikatury Ústavního i Nejvyššího soudu ČR při ocenění nevydaných pozemků. Žalobce byl v důsledku tohoto jednání žalované diskriminován oproti jiným restituentům, kteří se mohli o náhradní pozemky ucházet mnohem dříve než žalobce, a měli tak šanci získat kvalitnější pozemky, i vůči restituentům, jejichž restituční nárok žalovaná ocenila správně. Ustálená judikatura dovodila, že je možné domáhat se nahrazení projevu vůle žalované s uzavřením smlouvy o bezúplatném převodu konkrétních náhradních pozemků soudní cestou, pokud lze jednání žalované posoudit jako diskriminační, liknavé a svévolné, přičemž všechny uvedené znaky byly v tomto případě splněny. Strana žalující je proto oprávněna domáhat se žalobou nahrazení projevu vůle žalované s uzavřením smlouvy o bezúplatném převodu konkrétních pozemků, jakožto pozemků náhradních, čímž dojde k uspokojení části žalobcova restitučního nároku. K okamžiku podání žaloby vyčerpal žalobce ze svého restitučního nároku v celkové výši 13 413 912 Kč dosud pravomocně částku 1 393 664,10 Kč na základě rozsudků Okresního soudu v Jihlavě (17 800 Kč), Okresního soudu v Nymburce (1 287 766,30 Kč) a Okresního soudu Praha východ (88 097,80 Kč).

2. Žalovaná nárok žalobce odmítala, když za jedinou nespornou označila skutečnost, že žalobce je oprávněnou osobou dle zákona o půdě. Žalovaná popírala výši restitučního nároku tvrzeného žalobcem s tím, že co se týče restitučního nároku žalobce za nevydaný pozemek PK █████ k. ú. █████ činil částku 1 575 600 Kč a po opakovaných převodech náhradních pozemků z tohoto nároku zbývá pouze 178 863,90 Kč, co se však týče ocenění pozemků PK █████ a █████ v k. ú. █████ činí hodnota restitučního nároku pouze částku 361 124,70 Kč. S oceněním provedeným znaleckým posudkem zpracovaným ██████, č. ██████ z 21. 8. 2020 žalovaná nesouhlasila s tím, že nevydané pozemky PK █████ a █████ v k. ú. █████ nelze oceňovat jako stavební, neboť ke dni jejich přechodu na stát (dle smlouvy tržové dne 21. 11. 1949) neexistovalo žádné územní či jiné obdobné rozhodnutí, které by je jako takové kvalifikovalo. Toto ocenění je dále chybné proto, že bylo provedeno ve stavu ke

dni účinnosti zákona o půdě, nikoli k datu odnětí, kdy se nacházely na území samostatné obce [redacted] (a nebyly součástí hl. m. Prahy), a měla být tudíž uplatněna zejména srážka za stavební nesrostlost dle přílohy č. 7 oceňovací vyhlášky. Žalovaná odmítla s poukazem na velký počet restitučních nároků i veřejných nabídek, že by jednala svévolně či liknavě. Uvedla, že se žalobce měl a mohl těchto veřejných nabídek účastnit a příčinu jeho neúspěšnosti ve veřejné nabídce shledávala v tom, že nebyl ochoten nabídnout dostatečnou výši restitučního nároku i z toho, že se těchto nabídek v dostatečném počtu neúčastnil.

Dále žalovaná zpochybnila převoditelnost až na jediný všech žalobcem požadovaných náhradních pozemků z různých důvodů – dle jejího názoru - převoditelnost vylučujících. Vzhledem k dalšímu vývoji řízení, kdy žaloba pro většinu pozemků byla stranou žalující vzata zpět, zabývá se soud v rozsudku argumentací týkající se pouze pozemků, které zůstaly předmětem řízení až do vynesení rozsudku, tedy pozemků v k. ú. [redacted] obci [redacted] a to parc. č. [redacted] vzniklý na základě geometrického plánu č. [redacted], vyhotoveného Ing. [redacted] [redacted] geodetická kancelář, a ověřeného úředně oprávněným zeměměřickým inženýrem Ing. [redacted] [redacted] dne 27. 1. 2023, číslo [redacted] Katastrální úřad pro Karlovarský kraj, katastrální pracoviště [redacted] [redacted] souhlasil s očíslováním parcel dle uvedeného geometrického plánu dne 1. 2. 2023, č. [redacted] [redacted], a parc. č. [redacted] vzniklý na základě geometrického plánu č. [redacted], vyhotoveného Ing. [redacted] [redacted] geodetická kancelář, a ověřeného úředně oprávněným zeměměřickým inženýrem Ing. [redacted] [redacted] ze dne 27. 1. 2023, číslo [redacted] Katastrální úřad pro Karlovarský kraj, katastrální pracoviště [redacted] souhlasil s očíslováním parcel dle uvedeného geometrického plánu dne 1. 2. 2023, č. [redacted] [redacted], pozemku v k. ú. [redacted] [redacted], obec [redacted] parc. č. [redacted] a pozemku k. ú. [redacted] obec [redacted] [redacted] parc. č. [redacted]. Co se týče pozemků v k. ú. [redacted] obec [redacted] namítala žalovaná, že žalobce nevlastní žádný ze sousedních pozemků, oba pozemky jsou dlouhodobě užívány společností [redacted] [redacted] a.s. na základě nájemních smluv uzavřených se žalovanou za účelem zajištění přístupu k chráněnému ložiskovému území [redacted] a je proto vyloučeno, aby sloužily k zemědělskému obhospodařování; druhý z uvedených pozemků je dotčen existencí lokálního biokoridoru. Co se týče pozemku v k. ú. [redacted], obec [redacted] parc. č. [redacted], uváděla žalovaná, že žalobce nevlastní žádný ze sousedních pozemků a pozemek je kromě toho potřebný pro zajištění dobývacího prostoru, přičemž společnost [redacted] [redacted] a.s. již požádala o jeho převod. Co se týče pozemku v k. ú. [redacted] obec [redacted] parc. č. [redacted], je dle žalované nepřevoditelný, neboť je částečně zastavěn stavbou, prochází přes něj účelová komunikace a je zařazen do územního plánu města [redacted] jakožto územní rezerva, v budoucnu určená k zastavení.

3. V průběhu řízení žalobce dne [redacted] zemřel, načež bylo usnesením zdejšího soudu ze dne 1. 12. 2022, č. j. 11 C 377/2020-387 rozhodnuto nejprve, že v řízení bude na místě zemřelého pokračováno s MUDr. [redacted] [redacted] jako správkyní pozůstalosti, usnesením zdejšího soudu z 10. 3. 2023, č. j. 11 C 377/2020-397, pak o tom, že v řízení bude po skončení pozůstalostního řízení na straně žalobce dále pokračováno s MUDr. [redacted] [redacted] jako se žalobkyní a) a s MUDr. [redacted] [redacted] jako se žalobkyní b).
4. Oznámením doručeným soudem dne 19. 3. 2021 do řízení na straně žalované vstoupila jako vedlejší účastník na straně žalované společnost [redacted] [redacted] a.s. mající zájem na řízením dotčených pozemcích parc. č. [redacted] a [redacted], v k. ú. [redacted] obci [redacted] neboť tyto pozemky užívá na základě nájemní smlouvy se žalovanou jako přístupovou cestu k dobývacímu prostoru, v němž vykonává povolenou hornickou činnost. Vedlejší účastník podpořil argumentaci žalované o nepřevoditelnosti pozemků parc. č. [redacted] a [redacted] v k. ú. [redacted] obci [redacted] s odůvodněním, že přes ně vede přístupová cesta do chráněného ložiskového území [redacted]. Po dohodě strany žalující s vedlejším účastníkem na straně žalované došlo na základě geometrického plánu č. [redacted]

- vyhotoveného Ing. [redacted] [redacted] dne 13. 2. 2023 k oddělení pozemků parc. č. [redacted] a [redacted], v k. ú. [redacted] obec [redacted] Podáním z 24. 5. 2023 žalobkyně navrhly v souvislosti s touto dohodou změnu žaloby v tom smyslu, že nadále požadovaly vydání pozemků parc. č. [redacted] a [redacted] v k. ú. [redacted] obci [redacted] Uvedená změna žaloby byla připsána usnesením zdejšího soudu z 28. 7. 2023 společně, když zároveň bylo rozhodnuto o připsání změny žaloby v tom smyslu, že se žalobkyně nadále domáhaly nahrazení projevu vůle pouze v souvislosti s nárokem vzniklým nevydáním pozemků PK [redacted] a [redacted] a nikoli pozemku PK [redacted]
5. Poté, co se vedlejší účastník na straně žalované dohodl se stranou žalující na budoucím uzavření kupní smlouvy ohledně pozemků parc. č. [redacted] a [redacted] v k. ú. [redacted] obci [redacted] vzala žalovaná podáním z 12. 9. 2023 zpět souhlas s vystupování společnosti [redacted] [redacted] a.s. jako vedlejšího účastníka na straně žalované, čímž vedlejší účastenství vedlejšího účastníka na straně žalované bez dalšího zaniklo; kupní smlouva s odkládací podmínkou byla mezi stranou žalující a bývalým vedlejším účastníkem skutečně uzavřena dne 7. 11. 2023.
6. V průběhu řízení vzaly žalobkyně se souhlasem žalované žalobu zpět co do pozemků parc. č. [redacted] v k. ú. a obci [redacted], co do pozemků parc. č. [redacted] a č. [redacted] v k. ú. a obci [redacted] (podáním z 10. 2. 2023) a co do pozemků v k. ú. a obci [redacted] parc. č. [redacted], parc. č. [redacted] a parc. č. [redacted], v k. ú. a obci [redacted] č. [redacted] a č. [redacted] a co do pozemku v k. ú. [redacted] obec [redacted] parc. č. [redacted] (podáním z 26. 7. 2023); o částečném zastavení řízení bylo rozhodnuto dne 27. 7. 2023. Po připsání změny žaloby navrhované soudem v návaznosti na oddělení části původně požadovaného pozemku parc. č. [redacted] v k. ú. [redacted], obec [redacted] usnesením zdejšího soudu z 26. 5. 2023, když namísto tohoto pozemku byl požadován bezúplatný převod pozemku parc. č. [redacted] v k. ú. [redacted] obec [redacted] vzaly žalobkyně co do pozemku parc. č. [redacted], v k. ú. [redacted] se souhlasem žalované žalobu zpět podáním z 15. 1. 2024; o částečném zastavení řízení co do pozemku parc. č. [redacted] k. ú. [redacted] bylo soudem rozhodnuto dne 18. 1. 2024.
7. Mezi účastníky bylo nesporné, že žalobce Ing. [redacted] [redacted] - dle rozhodnutí státního notářství [redacted] č. j. [redacted] - dědic po zemřelé [redacted] [redacted] původní vlastníci pozemků PK [redacted] a [redacted] v k. ú. [redacted] je oprávněnou osobou podle zákona o půdě. Dále byla mezi účastníky nesporná ocenění náhradních pozemků, a to pozemku parc. č. [redacted] v k. ú. [redacted] [redacted] na částku 124 660 Kč, pozemku parc. č. [redacted] k. ú. [redacted] obec [redacted] na částku 34 366,50 Kč a pozemku parc. č. [redacted] k. ú. [redacted] obec [redacted] na částku 2 646,50 Kč. Tyto skutečnosti vzal soud ve smyslu § 120 odst. 3 občanského soudního řádu za svá skutková zjištění.
8. Mezi účastníky bylo sporné, zda při vyřizování restitučního nároku žalobce došlo na straně žalované k liknavému postupu či nikoli, jaká byla výše tohoto nároku žalobce, zda lze vydat žalobcem požadované pozemky a jak má být oceněn náhradní pozemek parc. č. [redacted], v k. ú. [redacted] obec [redacted]. K těmto sporným skutečnostem byly provedeným dokazováním zjištěny dále uvedené skutkové okolnosti.
9. Výpisem z pozemkové knihy pro katastrální území [redacted] č. knihovní vložky [redacted] bylo prokázáno, že paní [redacted] [redacted] nar. [redacted], byla vlastníkem mimo jiné parcely č. [redacted] a [redacted] v k. ú. [redacted] Z uplatnění nároku u Pozemkového úřadu ze dne 17. 12. 1992 (příloha B spisu) a ze dne 27. 1. 1993 (příloha B_a spisu) má soud za prokazané, že žalobce uplatnil vůči Pozemkovému úřadu coby předchůdci žalované podle zákona o půdě nárok na vydání zde uvedených pozemků, konkrétně pozemků mimo jiné z pozemkové knihy na knihovní vložce [redacted] a [redacted] Z výpisu z pozemkové knihy vložky č. [redacted] a [redacted] (příloha D spisu) bylo zjištěno, že jako vlastníci pozemků parc. č. [redacted] ([redacted] parc. č. [redacted] ([redacted] parc. č. [redacted] ([redacted] a parc. č. [redacted] (skladiště) je uvedena

paní [REDAKCE] [REDAKCE] (od [REDAKCE] provdaná [REDAKCE] a že podle tržové smlouvy z 21. 11. 1949 bylo k pozemkům parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE] vloženo vlastnické právo pro [REDAKCE], resp. podle dohody o převodu nemovitého majetku z 14. 3. 1953 a podle zřizovací listiny M Sv. čj. [REDAKCE] z 18. 3. 1958 bylo vloženo vlastnické právo pro Československý stát – [REDAKCE], n. p. [REDAKCE]

10. Rozhodnutím Pozemkového úřadu č. j. [REDAKCE] ze dne 20. 11. 2012 (příloha C spisu) bylo prokázáno, že tímto rozhodnutím určil Pozemkový úřad Praha, že žalobce Ing. [REDAKCE] [REDAKCE] není vlastníkem PK část parc. č. [REDAKCE] o výměře 110 m², k. ú. [REDAKCE]. Z rozhodnutí Státního pozemkového úřadu ze dne 5. 5. 2017, č. j. [REDAKCE] (příloha E spisu) bylo zjištěno, že tímto rozhodnutím určil Státní pozemkový úřad, že žalobce Ing. [REDAKCE] [REDAKCE] není vlastníkem pozemků PK část [REDAKCE] k. ú. [REDAKCE] o výměře 8036 m², a pozemků PK [REDAKCE] a [REDAKCE] v k. ú. [REDAKCE] když správnímu orgánu nebyly ze strany oprávněné osoby předloženy důkazy, že tržová smlouva byla uzavřena za nápadně nevýhodných podmínek, a existence restitučního titulu tak nebyla prokázána.
11. Z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 2. 3. 2020, č. j. 35 C 131/2017-305, ve spojení s rozsudkem MS v Praze č. j. 29 Co 183/2020-339 (přílohy H a G spisu) soud zjistil, že po přezkoumání uvedeného správního rozhodnutí Státního pozemkového úřadu ze dne 5. 5. 2017, č. j. [REDAKCE] bylo výrokem I. uvedeného rozsudku rozhodnuto tak, že žalobce není vlastníkem pozemků PK [REDAKCE] a [REDAKCE] a jako oprávněné osobě mu bude poskytnut jiný pozemek nebo finanční náhrada, čímž byl nahrazen výrok 3 správního rozhodnutí. Tímto rozhodnutím bylo postaveno na jisto, že paní [REDAKCE] [REDAKCE] převedla pozemky na stát v tísní a za nápadně nevýhodných podmínek; tato skutečnost byla dále potvrzena též čestným prohlášením žalobce (příloha R).
12. Ze žádosti žalobce adresované žalované (příloha H) bylo zjištěno, že žalobce Ing. [REDAKCE] [REDAKCE] po vydání rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5, č. j. 35 C 131/2017-305 a navazujících rozhodnutí, požádal o ocenění předmětných nevydaných pozemků PK [REDAKCE] a [REDAKCE] s tím, že dle prováděcího plánu ve stavebnictví na rok 1949 měla být, a následně i byla, v obci [REDAKCE] provedena pozemní novostavba – opravárna strojů, a to mj. na předmětných pozemcích, které pak mají být oceněny jako stavební. Z ocenění nevydaných pozemků žalovanou ze dne 14. 10. 2020 (příloha CH spisu) soud zjistil, že žalovaná ocenila nevydané pozemky PK [REDAKCE] a [REDAKCE] v k. ú. [REDAKCE] na částku 361 124,70 Kč.
13. Z pozvánky Krajského národního výboru v Praze ze dne 5. 3. 1949 zn. [REDAKCE] (příloha J spisu) má soud za prokázané, že bylo nařízeno ústnímu jednání a místní ohledání na den 14. 3. 1949 s tím, že dle prováděcího plánu ve stavebnictví na rok 1949, schváleného usnesením vlády ČSR z 15. 2. 1949, měla být v obci [REDAKCE] provedena pozemní novostavba – opravárna strojů pro Československé stavební závody, přičemž dle návrhu tohoto stavebníka měly být do stavebního obvodu pojaty také předmětné pozemky PK [REDAKCE] a [REDAKCE]
14. Z protokolu o ústním jednání a místním ohledání z 14. 3. 1949, zn. [REDAKCE] soud zjistil, že téhož dne byl při jednání ve vztahu k obci [REDAKCE] zjištěn jako podklad přehledný zastavovací plán potvrzený bývalým ministerstvem veřejných prací z 23. 1. 1932 pod č. [REDAKCE] ai [REDAKCE]. Podle uvedeného plánu byly pozemky, které měly být pojaty do stavebního obvodu označeny jako nezastavitelné, přičemž v roce 1947 a 1948 nebyly v obcích [REDAKCE] a [REDAKCE] stanoveny žádné stavební obvody podle zákona č. 42/47 Sb. Situační plán pro výstavbu závodu [REDAKCE] předložený stavebníkem ČSSZ, dokládal, že větší část stavebního obvodu má být v katastru [REDAKCE] menší v [REDAKCE] záměrem bylo vybudování ústřední

opravny pro celý pražský kraj, v důsledku toho rozšíření stavebních objektů (původně jen bývalá cihelna) na stavební komplex takového rozsahu, že ovlivní i své okolí. Navržen tudíž byl stavební obvod ve svém určení tak, jak následně bylo uskutečněno dále zmíněným výměrem KNV.

15. Z výměru KNV v Praze ze dne 14. 4. 1949, zn. [REDACTED] (příloha K) vzal soud za prokázané, že KNV určil podle § 3 odst. 1 vlád. nař. č. 296/48 Sb. na základě výsledku místního šetření shora uvedeného a po slyšení příslušných stran stavební obvod pro obec [REDACTED] a [REDACTED] pro shora specifikovanou stavbu opravárny strojů tak, že obvod zahrnuje území ohraničené komunikacemi, jež jsou navrženy v platných přehledných zastavovacích plánech obou obcí, když přesné hranice obvodu jsou vyznačeny ve fotokopii přehledného a zastavovacího plánu pro obec [REDACTED] zmenšené do měřítka 1:1500 červenou čarou spojující body A, B, C, D, F, A, přičemž fotokopie byla nerozlučnou částí výměru; v důvodech výměru bylo výslovně popsáno, že pro novostavbu byly pojaty pozemky mj. PK [REDACTED] a [REDACTED] v k. ú. [REDACTED]. Zahrnutí těchto pozemků do uvedeného stavebního obvodu a do území pro stavbu opravárny bylo patrné též ze zmíněného přehledného a zastavovacího plánu (zjištěno z obrazových příloh posudku [REDACTED] – příloha T). O tom, že pozemky byly vykoupeny za účelem výstavby opravárny strojů Československých stavebních závodů, svědčí také žádost Československých stavebních závodů ze dne 5. 12. 1949, kterou bylo prokázáno, že Československé stavební závody, n. p. apelovaly na co nejrychlejší schválení smluv uzavřených s paní [REDACTED] a to ve veřejném zájmu.
16. Z ortofotosnímků pozemků PK [REDACTED] a PK [REDACTED] z roku 1945, 1953, 1966 a 2019 byla zjištěna jejich podoba v průběhu let; na předmětných pozemcích sice kolem roku 1949 nebyla přítomna zástavba, těsně však přiléhaly k zastavěné ploše zahrnující též původní cihelnu. Postupně došlo k výraznému zabrání těchto pozemků stavbou opravárny, přílehlými komunikacemi či zázemím. Z ortofotomapy pozemků z let 1988/1989 byla zjištěna podoba pozemků v této době.
17. Ze znaleckého posudku [REDACTED] ze dne 21. 8. 2020 č. [REDACTED] (příloha I spisu) soud zjistil, že ocenění pozemků PK [REDACTED] o výměře 31 986 m² a PK [REDACTED] o výměře 15 393 m² podle § 28a zák. č. 229/1991 Sb., zákona o půdě, a v cenách platných k 24. 6. 1991 (tj. dle vyhl. č. 182/1988 Sb. ve znění vyhl. č. 316/1990 Sb.) bylo stanoveno na částku 11 837 250 Kč. Ocenění pozemků bylo provedeno k datu odnětí pozemků původní vlastníci (k [REDACTED]. 11. 1949) a zpracovatel po zohlednění shora citovaného výměru KNV v Praze ze dne 14. 4. 1949, zn. [REDACTED] posuzoval pozemky nikoli jako zemědělské, nýbrž jako stavební (byť nezastavěné, avšak určené ke stavbě) a zároveň jako stavebně srostlé s ostatními částmi hl. m. Prahy; z uvedených důvodů jejich cenu stanovil na 250 Kč za m², přičemž neshledal žádný důvod k aplikaci srážek dle tabulky I. přílohy 7 oceňovací vyhlášky.
18. Tento způsob i výše ocenění nevydaných pozemků byl dále potvrzen i znaleckým posudkem [REDACTED] č. [REDACTED] z 30. 9. 2020 (příloha T spisu) ve znění Dodatku č. 1 (příloha X), podle něhož činila cena pozemků PK [REDACTED] a [REDACTED] částku 11 837 250 Kč. Zpracovatel neshledal důvod pro aplikaci srážek, neboť předmětné pozemky severní stranou přímo navazovaly na stavbu bývalé cihelny a vzdálenost jižní hranice k nejbližšímu souvisle zastavěnému území obytnými stavbami činila 200 m, což umožňovalo též napojení pozemků na jednotlivé inženýrské sítě – včetně vodovodu, veřejné kanalizace a elektřiny; přístup k pozemkům byl možný jednak přes areál bývalé cihelny, jednak ze západního směru, v němž byla trasována samostatná pozemní komunikace směřující do středu obce [REDACTED]. Znalec vzal v úvahu též celkové umístění posuzovaných pozemků, vedení místní cestní sítě i vzdálenost a charakter okolní zástavby a uzavřel, že nelze aplikovat srážku za tzv. stavební nesrostlost. V Dodatku č. 2 (č.l. 514 a následujících spisu) zpracovaného na pokyn zadavatele –

Okresního soudu v Ústí nad Orlicí zpracovatel zohlednil nemožnost napojení pozemků na veřejnou kanalizaci, aplikoval srážku ve výši 7% dle přílohy 7, položky 4 oceňovací vyhlášky a dospěl k ocenění pozemků PK [redacted] a [redacted] na 11 008 640 Kč.

19. Skutečnost, že pozemky PK [redacted] a [redacted] k. ú. [redacted] mají být oceňované jakožto pozemky stavební, byla potvrzena i znaleckým posudkem předloženým stranou žalovanou, tedy znaleckým posudkem č. [redacted] z dne 6. 8. 2021 zpracovatele Ing. [redacted] [redacted] (příloha 21 spisu). Na rozdíl od znaleckých posudků uvedených v bodě 17 a 18 rozsudku byly znaleckým posudkem Ing. [redacted] aplikované srážky za nedostupnost inženýrských sítí s výjimkou elektřiny, absenci přístupu po zpevněné komunikaci, nemožnost napojení na veřejný vodovod a nemožnost napojení na veřejnou kanalizaci. S ohledem na tuto skutečnost dospěl znalec k ocenění 9 233 060 Kč, na němž setrval i ve svém vyjádření ze 7. 9. 2021 (na č. l. 194 spisu) poté, co se seznámil s dodatečně předloženými dokumenty. S ohledem na dále uvedená jednotlivá skutková zjištění má soud za to, že ke znaleckému posudku Ing. [redacted] v části, v níž aplikoval srážky dle přílohy číslo 7 oceňovací vyhlášky, nelze přihlídnout, neboť těmito skutkovými zjištěními jsou premisy znalce ohledně neexistence rozvodů vody a kanalizace i přístupu po zpevněné komunikaci vyvráceny.
20. Z protokolu o ústním jednání Okresního soudu v Českém Krumlově z 2. 6. 2021 soud zjistil, že při tomto jednání byl za zpracovatele posudku č. [redacted] [redacted] [redacted] vyslýchán znalec Ing. [redacted] [redacted] (č.l. 143 p.v. a násl. spisu), který obhajoval neaplikaci srážek z důvodu územní nesroslosti s tím, že sice znalecký posudek vycházel z oceňovacího předpisu platného ke dni účinnosti zákona o půdě, podpurně však vycházel z vyhlášky z roku 1997, podle níž byla městská část [redacted] zařazena pod hl. m. Praha, a zároveň vzdálenost oceňovaného pozemku k nejbližšímu souvisle zastavěnému území činila cca 200 m; dále znalec vysvětloval, že nebylo nutno aplikovat srážky z důvodu nedostatku přístupu po zpevněné komunikaci, neboť z ortofotomapy bylo zřejmé, že zde minimálně jeden zpevněný přístup byl. Nacházela se zde totiž cihelna, do níž lze dále předpokládat též napojení inženýrských sítí.
21. Z protokolu o ústním jednání Okresního soudu Plzeň – sever ze dne 8. 9. 2021 soud zjistil, že rovněž při tomto jednání vypovídal za zpracovatele posudku č. [redacted] [redacted] [redacted] znalec Ing. [redacted] [redacted] (č.l. 222 p.v. a násl. spisu), který uvedl, že na podaném znaleckém posudku trvá s tím, že srážky se mají aplikovat pouze, je-li nepochybně prokázána jejich důvodnost. V daném případě měl znalec k dispozici dokumenty svědčící pro i proti možnosti napojení pozemků na vodovod i kanalizaci, v pochybnostech srážku neaplikoval. Co se týče možnosti napojení na elektrickou rozvodnou síť, prokazatelně byla od 1. 1. 1950, tedy již k datu ocenění musely být evidentní kroky k jejímu zřízení a tudíž faktická možnost napojení předmětných pozemků.
22. Z publikací „Po stopách pražského vodárenství“ (příloha V spisu) a „Vodovody předměstských obcí před vznikem Velké Prahy“ (elektronická podoba – příloha 2 podání žalobce ze dne 26. 7. 2021) bylo zjištěno, že v odborné literatuře se již od roku 1921 se hovoří o „[redacted] vodovodu. Z dopisu [redacted] ze dnů 20. 7. 2021 (na č.l. 234 spisu) bylo zjištěno, že znalci v reakci na zmínku existence vodovodu ve [redacted] ve dvou publikacích potvrzují, že by neměly být aplikované srážky za nemožnost napojení na veřejný vodovod. Skutečnost, že existovala možnost napojení předmětných pozemků na veřejný vodovod, je dále prokazována dopisy Hlavního města Prahy ze dne 24. 4. 1928 (na č.l. 230 spisu) a ze dne 5. 11. 1928 (na č.l. 231 spisu), z nichž soud zjistil, že potrubí vodovodu bylo vedeno pod PK [redacted] v blízkosti pozemků PK [redacted] a [redacted] (jak vyplývá z leteckého snímku na čl. 214) a vyplývá též ze

zápisu „Přečerpávací stanice“ z kolaudačního řízení ze dne 11. 11. 1953 (na č.l. 154 spisu), podle níž se při kolaudaci jednotlivých částí stavby Opravárny strojů hovoří o napojení stavby na vodovod.

23. Dopisem Středočeských elektráren z 19. 1. 1948 (na č.l. 240 spisu) bylo prokázáno, že MNV [REDAKCE] bylo téhož dne sděleno, že se na místo dostaví technický úředník za účelem projednání stavby elektrovodu s dotčenými majiteli pozemků. Z vyjádření P [REDAKCE] a. s. ze dne 21. 6. 2021 (na č.l. 171 spisu) bylo zjištěno, že přes lokalitu ulic [REDAKCE] a [REDAKCE] v k. ú. [REDAKCE] vedl kabel pro rozvod elektřiny od 1. 1. 1950.
24. Ze zápisu o prohlídce živnostenské provozovny – krajské strojní stanice ve [REDAKCE] - ze dne 11. 6. 1951 (na č.l. 152 – 153 spisu) bylo zjištěno, že z tohoto dokumentu vyplývá možnost napojení na vodovod, i rozvod elektřiny. Tato skutečnost je prokazována též zápisem č. 4 ze dne 10. 11. 1953 (na č. l. 155 spisu).
25. Ze situační plán obce [REDAKCE] z ledna 1945 (na č.l. 238 spisu) má soud za prokázanou existenci sítě silnic, cesta a ulic, z nichž je přístup na nevydané pozemky.
26. Z vyjádření Úřadu městské části [REDAKCE] z 23. 9. 2021 (na č.l. 196 spisu) vyplynulo, že z protokolu sepsaného na MNV Praha – [REDAKCE] z 14. 11. 1949 tento úřad zjistil, že komunikace za účelem vjezdu do opravárny strojů se bude teprve zřizovat, z dalšího protokolu z 7. 2. 1950 pak, že stavba nové příjezdové silnice je zařazena do plánu na rok 1950.
27. Co se týče k důkazu provedeného vyjádření Pražské vodohospodářské společnosti ze dne 12. 3. 2021 (na č.l. 108 spisu), že se v lokalitě ulic [REDAKCE] a [REDAKCE] v k. ú. [REDAKCE] s vysokou pravděpodobností nenacházela veřejná kanalizace, potvrzeného protokolem o ústním jednání OS v Ústí nad Orlicí ze dne 18. 1. 2022 (příloha č. 20 spisu), při němž byl jako svědek slyšen zaměstnanec P [REDAKCE] Ing. [REDAKCE] který vypověděl, že veřejná kanalizace byla v dané lokalitě vybudována až v roce 1980, jak byl odkanalizován objekt bývalé cihelny, není známo, a Strojírenské závody postavené následně na odňatých pozemcích měly vybudování vlastní kanalizaci pro potřeby závodu, dospěl soud k následujícímu závěru. Uvedené důkazy jsou v rozporu s dalšími ve věci provedenými důkazy, např. zápisem o prohlídce živnostenské provozovny – krajské strojní stanice ve [REDAKCE] - ze dne 11. 6. 1951 (na č.l. 152 – 153 spisu) a zejména se znaleckým posudkem [REDAKCE] [REDAKCE] doplněného protokoly o ústních jednáních, při nichž byl podrobně vyslechnut za zpracovatele znaleckého posudku Ing. [REDAKCE] Znalec zde vysvětloval, že v těsné blízkosti odňatých pozemků se nacházela cihelna, na niž navazovala bytová zástavba, a lze tedy předpokládat, že napojení na veřejnou kanalizaci bylo možné; srážku za nemožnost napojení pozemku na veřejnou kanalizaci proto neaplikoval.
28. K prokázání tvrzení žalované, že nejednala liknavě, navrhovala žalovaná k důkazu přehled účasti žalobce ve veřejných nabídkách (příloha č. 3 spisu), výpis z evidence restitučního nároku žalobce (příloha č. 4 spisu), výpis z evidence restitučního nároku jiné oprávněné osoby (příloha č. 5 spisu), tabulky vystihující strukturu osob držících nenulový nárok a seznam nabídek pozemků ve veřejné nabídce z 12. 3. 2021 a ze dne 28. 5. 2021 (příloha 14 a 15), vyjádření žalované ze dne 9. 8. 2021 (v elektronické podobě), protokol z vyhodnocení výzvy ze 7. 2. 2018 (č.l. 141 spisu) a výpis z evidence restitučního nároku žalobce (příloha 9 spisu). Uvedené důkazy soud k důkazu neprovedl, či – pokud je provedl, z nich nevycházel, neboť jak vyplývá dále z odůvodnění rozsudku, nejsou skutečnosti, které by z těchto důkazů vyplynuly, významné pro dále uvedený závěr soudu o existenci svévolného a liknavého postupu soudu, a to s ohledem na judikaturu

vztahující se k této problematice (např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 155/2016, 28 Cdo 5389/2014, 31 Cdo 3767/2009), podle níž lze s ohledem na konkrétní okolnosti případu považovat za liknavý ba svévolný postup žalované vycházející z nesprávného ocenění nároku přesto, že žalobci prokazovali výši svého nároku znaleckými posudky, za současného dlouhodobého neuspokojení nároku žalobce, aniž by se byl žalobce musel veřejných nabídek účastnit.

29. Soud k důkazu neprovedl žalovanou navrhaný revizní znalecký posudek k ocenění pozemků PK [redacted] a [redacted] v k. ú. [redacted] pro nadbytečnost, neboť má za to, že zejména zpracovatel posudku č. [redacted] z 30. 9. 2020 ([redacted]) jasně a logicky zdůvodnil své závěry, jak v samotném posudku, tak v následných znaleckých výpovědích před soudy projednávajícími paralelní spory, přičemž i ze znaleckého posudku předloženého stranou žalovanou vyplývá, že nevydané pozemky mají být oceněny jako stavební, a je zřejmé, že tento důkaz není vůbec způsobilý prokázat tvrzení žalované o ocenění nevydaných pozemků na částku 361 000 Kč.
30. Soud dále zamítl návrh na provedení důkazu přehledem pozemků nabízených ve veřejných nabídkách od 30. 5. 2014 do 25. 5. 2018, seznamem pozemků nabízených v roce 2018, tabulkou nabízených pozemků za období od 1. 1. 2015 do 27. 6. 2018, seznamem vhodných pozemků na území hl. m. Prahy v období 17. 5. 2013 - 3. 3. 2017 a seznamem vhodných pozemků na území Středočeského kraje 17. 5. 2013 - 3. 3. 2017, když v důsledku žalovanou nepřiznaného restitučního nároku za pozemky PK [redacted] a [redacted] v k. ú. [redacted] se žalobce v tomto období veřejných nabídek ani nemohl účastnit.
31. Z vyjádření společnosti Č [redacted] ze dne 22. 6. 2021 (na č.l. 169 spisu), vyjádření společnosti Č [redacted] ze dne 8. 6. 2021 (na č.l. 170 spisu), z výtahu ze ZP Ing. [redacted] ze dne 27. 2. 2018 (na č.l. 197 spisu), výtahu ze ZP Ing. [redacted] ze dne 22. 3. 2019 (na č.l. 199 – 200 spisu), strany 3 rozsudku OS pro Prahu [redacted] ze dne 10. 9. 2021 (na č.l. 201 spisu), stanoviska Doc. JUDr. [redacted] CSc. (příloha L spisu), zprávy archivu o výsledku rešerše (příloha S spisu), vyjádření odkanalizování městské části Praha – [redacted] (na č.l. 195 spisu) a z dopisu [redacted] ze dnů 27. 7. 2021 (na č.l. 235 spisu) nebyly zjištěny žádné právně významné skutečnosti.
32. Přestože soud provedl dokazování ke všem stranou žalující původně požadovaným pozemkům, zabývá se v rozsudku pouze hodnocením důkazů týkajících se převoditelnosti pozemků, které zůstaly předmětem řízení i po opakovaném částečném zpětvzetí žaloby, a to pozemků v k. ú. [redacted] obci [redacted] parc. č. [redacted] vzniklého na základě geometrického plánu č. [redacted], vyhotoveného Ing. [redacted] geodetická kancelář, a ověřeného úředně oprávněným zeměměřickým inženýrem Ing. [redacted] dne 27. 1. 2023, číslo [redacted], (Katastrální úřad pro Karlovarský kraj, katastrální pracoviště [redacted] souhlasil s očíslováním parcel dle uvedeného geometrického plánu dne 1. 2. 2023, č. [redacted], a parc. č. [redacted] vzniklého na základě geometrického plánu č. [redacted], vyhotoveného Ing. [redacted] geodetická kancelář, a ověřeného úředně oprávněným zeměměřickým inženýrem Ing. [redacted] ze dne 27. 1. 2023, číslo [redacted], (Katastrální úřad pro Karlovarský kraj, katastrální pracoviště [redacted] souhlasil s očíslováním parcel dle uvedeného geometrického plánu dne 1. 2. 2023, č. [redacted]), pozemku v k. ú. [redacted], obec [redacted] parc. č. [redacted] a pozemku k. ú. [redacted] obec [redacted], parc. č. [redacted].

33. Z informativního výpisu z katastru nemovitostí k jednotlivým pozemkům vzal soud za prokázané vlastnické právo České republiky s právem hospodaření žalované ke všem těmto pozemkům; všechny tyto pozemky jsou zároveň součástí zemědělského půdního fondu.
34. Z ortofotomapy (příloha 12/28 spisu k pozemku [REDAKCE] příloha [REDAKCE] spisu k pozemku [REDAKCE]) soud zjistil, jak vypadaly žalující stranou původně požadované pozemky parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE], k. ú. [REDAKCE] obec [REDAKCE]. Z vyjádření obce [REDAKCE] ze 17. 2. 2021 bylo zjištěno, že žalující stranou původně požadované pozemky parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE] (příloha 16 spisu) nejsou vyloučeny z převodu podle písm. b), nenacházejí se v SZÚ, nenachází se v zastavitelném území obce, nejsou určeny k zastavění a pouze část pozemku [REDAKCE] je určena k realizaci zeleně. Ze sdělení Stavebního úřadu [REDAKCE] [REDAKCE] ze dne 16. 2. 2021 (příloha 17 spisu) soud zjistil, že na pozemek p. č. [REDAKCE], k. ú. [REDAKCE] byl vydán kolaudační souhlas s užíváním stavby [REDAKCE], [REDAKCE] – kanalizace, na pozemek p. č. [REDAKCE], v k. ú. [REDAKCE] bylo vydáno rozhodnutí o povolení k nakládání s vodami a ke stavbě vodního díla „ČOV k RD čp. [REDAKCE]“. Z rozhodnutí o stanovení chráněného ložiskového území [REDAKCE] z 22. 7. 2005 (na č.l. 120 spisu) včetně zákresových map bylo zjištěno, že téhož dne bylo stanoveno chráněné ložiskové území [REDAKCE] v blízkosti pozemků parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE], k. ú. [REDAKCE]. Z oznámení o zahájení řízení Magistrátu města [REDAKCE] ze dne 13. 9. 2021 (na č.l. 245 spisu) bylo zjištěno, že na základě žádosti původního vedlejšího účastníka bylo zahájeno řízení ve věci připojení pozemní komunikace na pozemcích parc.č. [REDAKCE] a [REDAKCE], v k. ú. [REDAKCE]. Z rozhodnutí OÚ v [REDAKCE] ze dne 9. 9. 2021 (na č.l. 244 spisu) soud zjistil, že původnímu vedlejšímu účastníku na straně žalované bylo povoleno trvalé připojení sousední nemovitosti parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE] v k. ú. [REDAKCE] k místní komunikaci, na základě žádosti OÚ [REDAKCE] z 23. 8. 2021 (na č.l. 252 spisu) dle zákresů (na č.l. 243, 248, 249, 250 a 251 spisu), s nímž souhlasila i Policie ČR (zjištěno ze souhlasu PČR ze dne 11. 8. 2021 (na č.l. 247 spisu)).
35. Z ortofotomapy pozemku v k. ú. [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] p.č. [REDAKCE] (příloha 12/9 spisu) byl zjištěn tvar a umístění tohoto pozemku. Ze žádosti společnosti [REDAKCE] a.s. z 27. 12. 2004 (čl. 286 spisu) sice vyplynulo, že vedlejší účastník na straně žalované téhož dne požádal mimo jiné o převod pozemku p. č. [REDAKCE] v k. ú. [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] formou směny, v průběhu řízení však učinil vedlejší účastník nesporným, že o převod tohoto pozemku již nemá zájem.
36. Z ortofotomapy pozemku v k. ú. [REDAKCE] p.č. [REDAKCE], (příloha 12/12 spisu) byl zjištěn tvar a umístění tohoto pozemku. Z vyjádření Městského úřadu v [REDAKCE] [REDAKCE] z 25. 3. 2021 (na čl. 268 spisu) má soud za prokázané, že se na tomto pozemku oficiálně nenachází žádná stavby ani cesta, neoficiálně je užívána krajnice pozemku jako pěší stezka. V platném Územním plánu obce [REDAKCE] [REDAKCE] je tento pozemek vymezen k budoucímu využití jako územní rezerva pro výstavbu rodinných domů – „Bydlení v rodinných domech – venkovské“, což bylo potvrzeno i výřezem z Územního plánu (příloha 12/13 spisu) a stranou 7 a 20 Územního plánu obce [REDAKCE] z měsíce září r. 2016. Byť ve znaleckém posudku znalce Ing. [REDAKCE] [REDAKCE] č. [REDAKCE] (na čl. 467 spisu) byl pozemek v k. ú. [REDAKCE] p.č. [REDAKCE] oceňován jako zastavitelný na 2 067 645,60 Kč, byla tato skutečnost následně korigována vyjádřením znalce z 23. 8. 2023 (čl. 531 spisu), v němž znalec připustil, že pozemek nacházející se v plochách územní rezervy měl být oceněn dle skutečného využití, tedy coby zemědělská plocha, a to na 216 145,60 Kč. Tento názor obhájil znalec přesvědčivě i při svém výsledku při ústním jednání konaném dne 18. 1. 2024. Z tohoto výsledku soud zjistil, že při rozhodování o tom, jak má být pozemek oceněn, se vychází z platného územního plánu, přičemž předmětný pozemek p.č. [REDAKCE] uvedený v rezervě nemůže být posuzován jako zastavitelný. Stejně stanovisko zaujímá i České společnosti pro stavební právo i jiní znalci působící v této oblasti. Soud má proto za prokázané ocenění pozemku na 216 145,60 Kč.

37. Soud zamítl návrh na provedení důkazu znaleckým posudkem Ing. [REDACTED] č. [REDACTED] Ing. [REDACTED] pro nadbytečnost, neboť znalec Ing. [REDACTED] dostatečně obhájil své znalecké závěry.
38. Kromě již skončených řízení zmíněných v žalobě, kdy na základě rozsudků Okresních soudů v Jihlavě, Nymburku a Praha – východ, byla z celkového nároku žalobce ve výši 13 413 912 Kč uspokojena částka 1 393 664,1 Kč, byla v průběhu tohoto řízení pravomocně skončena další řízení, a to před Okresními soudy v Semilech, Českém Krumlově a Ústí nad Orlicí; v těchto řízeních bylo rozhodnuto o vydání pozemků v celkové hodnotě 1 322 810,78 Kč. Nepravomocně bylo rovněž rozhodnuto Okresním soudem Plzeň – sever o vydání pozemků v celkové hodnotě 1 726 263 Kč. Z uvedeného vyplývá, že nárok žalobkyně je v době vydání rozsudku stále dostatečně vysoký.
39. Po právní stránce posoudil soud věc následovně:

Podle § 4 odst. 1, 3 zákona o půdě je oprávněnou osobou státní občan České a Slovenské federativní republiky, jehož půda, budovy a stavby, patří k původní zemědělské usedlosti, přešly na stát nebo na jiné právnické osoby v době od 25. 2. 1948 do 1. 1. 1990. V případě, že zemřela oprávněná osoba, která uplatnila nárok na vydání majetku, před vydáním rozhodnutí, přechází nárok na dědice.

Podle § 11 odst. 1 písm. c) zák. o půdě nelze pozemky vydat v případě, že pozemek byl po přechodu nebo převodu do vlastnictví státu nebo jiné právnické osoby zastavěn. Za zastavenou část pozemku se považuje část, na níž stojí stavba, která byla zahájena před 24. 6. 1991, a část pozemku s takovou stavbou bezprostředně související a nezbytně nutná k provozu stavby.

Podle § 11 odst. 2 zák. o půdě v případech uvedených v odstavci 1 může být oprávněné osobě na její žádost převeden pozemek přiměřené výměry a kvality, to vše v cenách ke dni 24. 6. 1991 a za podmínek stanovených zvláštním předpisem.

Podle § 11a odst. 1 zákona o půdě oprávněným osobám uvedeným v § 4, kterým podle tohoto zákona nelze vydat pozemek odňatý způsobem uvedeným v § 6 odst. 1 a 2, převádí pozemkový úřad jiné pozemky na základě veřejných nabídek, není-li dále stanoveno jinak. Osoby, na které právo oprávněné osoby na bezúplatný převod jiného pozemku přešlo děděním, se pro účely tohoto zákona považují za oprávněné osoby.

Podle § 11a odst. 2 zákona o půdě sestavuje veřejné nabídky pozemkový úřad jak z pozemků, které se nacházejí v zastavěném území obce nebo zastavitelné ploše takto vymezenými závaznou částí schválené územně plánovací dokumentace, pokud jejich převodu nebrání zákonná překážka, tak z pozemků, které se nacházejí mimo zastavěné území obce nebo zastavitelné ploše takto vymezenými závaznou částí územně plánovací dokumentace. Pozemky nepřevedené na základě této nabídky budou předmětem převodu podle zákona č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů.

Podle odstavce 8 téhož ustanovení s oprávněnou osobou, která o nabídnutý pozemek požádá, uzavře neprodleně pozemkový úřad smlouvu o bezúplatném převodu. Smlouvu lze uzavřít pouze k uspokojení nároku uplatněného v žádosti. Dle odstavce 9 téhož ustanovení, požádá-li o nabídnutý pozemek více oprávněných osob, vyzve je pozemkový úřad, aby nabídly za pozemek nárok vyšší, než je cena pozemku stanovená podle odstavce 13. Podle výše nabídek stanoví pozemkový úřad pořadí, podle kterého bude postupně navrhovat oprávněným osobám uzavření

smlouvy. Lhůta pro přijetí návrhu činí 14 dnů a po jejím marném uplynutí má právo na uzavření smlouvy oprávněná osoba na dalším místě v pořadí.

Podle § 11a odst. 13 věta první zákona o půdě se cena pozemků uvedená ve veřejné nabídce stanoví podle vyhlášky č. 182/1988 Sb., o cenách staveb, pozemků, trvalých porostů, úhradách za zřízení práva osobního užívání pozemků a náhradách za dočasné užívání pozemků, ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb., přičemž pozemky určené schválenou územně plánovací dokumentací k zastavění budou oceněny jako stavební.

Podle § 14 odst. 1 zákona o půdě náleží oprávněné osobě náhrada za obytné budovy, hospodářské budovy a jiné stavby, které podle tohoto zákona nelze vydat nebo které zanikly nebo byly převedeny na osobu, která není povinna je vydat. Obdobně oprávněné osobě náleží náhrada za pozemek, který se podle tohoto zákona nevydává a za který nebyl poskytnut jiný pozemek.

Podle § 28a zákona o půdě se poskytují náhrady v cenách platných ke dni 24. června 1991, a to u věcí nemovitých v cenách podle vyhlášky č. 182/1988 Sb., ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb.

Podle § 6 odst. 1 písm. b) zákona 503/2012 Sb. o Státním pozemkovém Úřadu (dále jen zákon č. 503/2012 Sb.) podle tohoto zákona nebo zákona č. 229/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, anebo zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, nelze převádět z vlastnictví státu na jiné osoby zemědělské pozemky nebo jejich části určené územním plánem nebo regulačním plánem anebo rozhodnutím o umístění stavby k zastavění veřejně prospěšnými stavbami nebo stavbami dopravní infrastruktury nebo těmito stavbami již zastavěné, s výjimkou zemědělských pozemků 1. převáděných podle § 7 nebo § 10 odst. 1 nebo 2, 2. převáděných se souhlasem obce nebo kraje na osoby, které mají podle schválené stavební dokumentace uskutečnit výstavbu podle § 17 odst. 3 zákona č. 229/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, 3. převáděných se souhlasem obce nebo kraje směnou za jiné nemovitosti podle § 17 odst. 3 zákona č. 229/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, nebo 4. určených platnou územně plánovací dokumentací nebo již využitých ke zřízení technické infrastruktury, v případě pochybností vydá na základě žádosti Státního pozemkového úřadu vyjádření příslušný úřad územního plánování.

40. Soud posoudil věc dle citovaných ustanovení a dospěl k následujícím závěrům.
41. Žalobce Ing. ■■■■■ ■■■■■ byl jakožto dědic po zemřelé ■■■■■ ■■■■■ původní vlastníci pozemků PK ■■■■■ ■■■■■ a ■■■■■ v k. ú. ■■■■■ které jí byly odňaté ve smyslu zákona o půdě v období od 25. 2. 1948 do 1. 1. 1990, oprávněnou osobou dle citovaného zákona. Z tohoto důvodu se postupem podle § 11a zákona o půdě domáhal náhradních pozemků, avšak uspokojení svého restitučního nároku plně nedosáhl ani po více než 30 letech od jeho uplatnění, když ohledně zanedbatelné části pozemku PK ■■■■■ k. ú. ■■■■■ bylo žalovanou rozhodnuto teprve dne ■■■■ 11. 2012, a co do zbývajících nároku až rozsudkem soudu ze dne 2. 3. 2020, přičemž teprve z tohoto rozhodnutí vyplynulo, že za nevydané pozemky PK ■■■■■ a ■■■■■ přísluší žalobci náhrada.
42. Přes upozornění žalobce na stavební charakter odňatých pozemků i judikaturu vyšších soudů (např. nález Ústavního soudu IV. ÚS 1088/12, rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR 28 Cdo 155/2016) ocenila žalovaná nevydané pozemky PK ■■■■■ a ■■■■■ chybně jako pozemky zemědělské na 361 124,70 Kč, a na tomto stanovisku setrvala v každém dosud vedeném řízení, přestože sama v těchto řízeních předkládala k důkazu znalecký posudek Ing. ■■■■■ který je oceňoval jako stavební. I v projednávaném případě dospěl soud na základě provedeného dokazování k závěru, že pozemky PK ■■■■■ a ■■■■■ v k. ú. ■■■■■ bylo nepochybně třeba dle § 14 odst. 1 vyhl. č. 182/1988

Sb., ve znění vyhl. č. 316/1990 Sb. ocenit jako pozemky stavební, a to při zařazení do hl. m. Praha za jednotkovou cenu 250 Kč za 1 m², když byly ještě před uzavřením tržební smlouvy z 21. 11. 1949, kterou je byla původní vlastnice nucena převést, výměrem KNV v Praze ze 14. 4. 1949 zahrnutý do stavebního obvodu pro stavbu opravárny strojů, a následně jednoznačně a bezprostředně též využity k výstavbě, za jejímž účelem byly vykoupeny. Byť s ohledem na dostatečnou výši restitučního nároku v době vydání rozsudku nebylo rozhodující, mají-li být aplikovány srážky z jednotkové ceny či nikoli, domnívá se soud na základě provedeného dokazování, že k aplikaci srážek z důvodu stavební nesrostlosti, absence přístupu po zpevněné komunikaci a absenci možnosti napojení na veřejný vodovod, kanalizaci a rozvod elektřiny nebyl s ohledem na shora uvedená skutková zjištění důvodu (viz zejm. bod 27).

43. Neměnný postoj žalované k ocenění pozemků v daném případě nepochybně vylučoval žalobce z možnosti domoci se uspokojení restitučního nároku prostřednictvím veřejných nabídek, v nichž by žalovaná rovněž nerespektovala ocenění předmětných odňatých pozemků jako stavebních. Účast na veřejných nabídkách jakožto předpoklad pro úspěšné uplatnění nároku prostřednictvím žaloby na nahrazení projevu vůle proto nelze po žalobci spravedlivě požadovat (k tomu viz rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 155/2016, 28 Cdo 5389/2014, 31 Cdo 3767/2009). Délku správního řízení i nerespektování judikatury při oceňování pozemků bylo možno posoudit jako liknavý a svévolný postoj žalované, proti němuž se lze např. dle nálezu Ústavního soudu ČR sp. zn. III. ÚS 495/02, I. ÚS 3169/07, bránit žalobou na nahrazení projevu vůle žalované s uzavřením smlouvy o vydání konkrétního pozemku.
44. Poté, co soud uzavřel, že žaloba na nahrazení projevu vůle žalované s uzavřením smlouvy o vydání konkrétních shora specifikovaných pozemků byla podána důvodně, zabýval se námitkami žalované týkajícími se nemožnosti jejich vydání. Při rozhodování o tom, zda jsou jednotlivé pozemky způsobilé být vydány jakožto pozemky náhradní, vycházel z konstatní judikatury např. rozhodnutí NS ČR 28 Cdo 4185/2019, 28 Cdo 3824/2018, 28 Cdo 1497/2020, a hodnotil, zda převodu pozemků nebrání zákonná výlučka dle ustanovení § 11 odst. 1 zákona o půdě a § 6 odst. 1 zákona č. 503/2012 Sb.
45. Ohledně požadovaného náhradního pozemku v k. ú. ██████████, obec ██████████ tedy pozemku parc. č. ██████████ (hodnota 124.660,00 Kč) dospěl soud k závěru, že skutečnost, že strana žalující nevlastní žádný ze sousedních pozemků, převodu nebrání. Tvrzení žalované, že o převod pozemku jakožto potřebného pro zajištění dobývacího prostoru požádala společnost ██████████ a.s., bylo v průběhu řízení vyvráceno. Ocenění pozemku bylo mezi účastníky nesporné. Vzhledem k uvedeným skutečnostem uzavřel soud, že vydání tohoto pozemku nic nebrání.
46. Ohledně požadovaných náhradních pozemků v katastrálním území ██████████ obec ██████████ parc. č. ██████████ (hodnota 34.366,50 Kč) a parc. č. ██████████ (hodnota 2 646,50 Kč), již nebyly po změně žaloby připuštěné usnesením soudu z 26. 5. 2023 aktuální dříve uváděné námitky žalované proti vydání pozemků parc. č. ██████████ a parc. č. ██████████ v k. ú. ██████████. Nově oddělené a žalobkyněmi požadované pozemky v k. ú. ██████████ obec ██████████ parc. č. ██████████ a ██████████, představovaly v podstatě pouze přístupový pás k Chráněnému ložiskovému území ██████████ přičemž kupní smlouvou uzavřenou mezi žalobkyněmi a vedlejším účastníkem si dosavadní nájemce pozemků zajistil přístup k ložiskovému území. Tuto dohodu považovala žalovaná za obcházení zákona o půdě a způsobu vypořádání restitučních nároků, když si dohodnutým prodejem pozemků žalobkyně fakticky zajistily finanční náhradu. Namítala, že pozemky jsou nevhodné k převodu z důvodu jejich nezpůsobilosti k zemědělskému obhospodařování, z důvodu, že je užívá bývalý vedlejší účastník na straně žalované, pro jehož činnost jsou nezbytné. Soud však dospěl k závěru, že převažuje-li dle zákona o půdě (jak vyplývá z judikatury – např. nález Ústavního soudu II. ÚS

747/2000) nad zajištěním lesního či zemědělského využití pozemku požadavek na zmírnění majetkových křivd, je argumentace žalované v tomto ohledu irelevantní. Též námitku, že vydání pozemku brání jeho užívání třetí osobou, která jej potřebuje k zajištění své činnosti, v situaci, kdy je najisto postaveno, že přístup této třetí osoby je zajištěn uzavřenou kupní smlouvou, považuje soud za účelovou.

47. Co se týče vydání pozemku v katastrální území [redacted] obec [redacted], parc. č. [redacted], zabýval se soud s ohledem na argumentaci žalované jednak samotnou možností jeho vydání, jednak jeho ohodnocením. Po provedeném dokazování a vycházejíc z platného územního plánu neshledal soud existenci žádné ze zákonných překážek pro jeho vydání jako pozemku náhradního. Mezi účastníky sporné ocenění pozemku jakožto pozemku zemědělského bylo přesvědčivě vysvětleno znalcem Ing. [redacted] při znaleckém výslechu, když svůj názor znalec opíral i o stanovisko České společnosti pro stavební právo z roku 2016 a shodnou praxi dalších znalců (Ing. [redacted] a Ing. [redacted]). K námitce žalované dospěl soud k závěru, že v obecné rovině sice platí požadavek žalované na ekvivalenci mezi hodnotou odňatých a náhradních pozemků, na druhou je však třeba vycházet z konkrétních okolností, které v posuzovaném případě nejsou dle názoru soudu srovnatelné (původní pozemky byly odňaty přímo za účelem zastavění, zatímco požadované náhradní pozemky jsou zařazeny pouze do územní rezervy pro bydlení a jejich případné budoucí zastavění závisí na mnoha okolnostech a do budoucna je lze maximálně jako pravděpodobné). Vyjádření žalované, že za účelem eliminace rizika vzniku bezdůvodného obohacení na straně žalobkyně se jeví jako nejvhodnější, aby tento pozemek straně žalující vůbec vydán nebyl, za situace, kdy restituční nárok žalující strany je po více než 30 letech od podání žádosti a nutnosti vedení mnoha soudních řízení uspokojený pouze z malé části, jen dokresluje obstrukční přístup strany žalované.
48. Soud tedy shledal, že všechny žalující stranou požadované náhradní pozemky jsou způsobilé k vydání, a proto žalobě vyhověl s tím, že nárok žalobkyně je uspokojován částkou 377 828,6 Kč. Hodnota náhradních pozemků přitom nepřevyšuje hodnotu nevypořádaného restitučního nároku žalobce.
49. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 a § 146 odst. 2 o.s.ř. Žalobkyně byly sice se svou žalobou úspěšné co do vydání pozemků v celkové hodnotě uspokojující restituční nárok ve výši 377.818,60 Kč, zároveň však v průběhu řízení vzaly žalobu zpět v části týkající se pozemků v celkové hodnotě 427 880,88 Kč, přičemž pouze u části těchto pozemků (v hodnotě uspokojující restituční nárok ve výši 198 714,13 Kč) lze u strany žalující shledat zavinění, když ani k dotazu soudu nesdělila důvody zpětvzetí žaloby. Oproti tomu zpětvzetí žaloby na vydání pozemku v k. ú. [redacted] parc. č. [redacted] (v hodnotě 97 416 Kč), který v průběhu řízení získali jiní restitučníci, a pozemků v k. ú. [redacted], parc. č. [redacted] (hodnota 16 745,2 Kč) a parc. č. [redacted] (114 929,1 Kč), z důvodu změny územního plánu po podání žaloby v dubnu 2022, žalobkyním k tíži klást nelze. Vycházel-li tedy soud z toho, že z celkově požadované hodnoty pozemků ve výši 805 699,48 Kč byly žalobkyně úspěšné co do vydání pozemků v hodnotě 377 818,6 Kč a byly nuceny vzít žalobu zpět co do částky 229 166,73 Kč, a neúspěšné do 198 714,15 Kč, činil jejich úspěch 75,34% a neúspěch 24,66% a poměr tohoto úspěchu a neúspěchu 50%. Tyto náklady sestávají z nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1 a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, (dále jen „a. t.“) z tarifní hodnoty ve výši 377 818,60 Kč sestávající z částky 9 820 Kč za každý z osmnácti úkonů uvedených v § 11 odst. 1 a. t. a z částky 4 910 Kč za každý ze dvou úkonů uvedených v § 11 odst. 2 a. t. (podání z 21. 2. 2022 a podáním z 1. 8. 2023, která svým rozsahem neodpovídají úkonům vyjmenovaných v odst. 1 tohoto ustanovení) včetně dvaceti paušálních náhrad výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 4 a. t., cestovní náhrada v celkové výši 27 656,70 Kč, a to v souvislosti s cestou realizovanou dne

18. 8. 2021 náhrada 1 873 Kč za cestovné v částce 573 Kč podle § 13 a. t. a náhrada za ztrátu času v trvání 13 × 30 minut v částce 1 300 Kč podle § 14 a. t., v souvislosti s cestou realizovanou dne 2. 11. 2021 náhrada 1 998 Kč za cestovné v částce 598 Kč podle § 13 a. t. a náhrada za ztrátu času v trvání 14 × 30 minut v částce 1 400 Kč podle § 14 a. t., v souvislosti s cestou realizovanou dne 3. 11. 2021 náhrada 1 873 Kč za cestovné v částce 573 Kč podle § 13 a. t. a náhrada za ztrátu času v trvání 13 × 30 minut v částce 1 300 Kč podle § 14 a. t., v souvislosti s cestou realizovanou dne 7. 3. 2022 náhrada 2 043 Kč za cestovné v částce 743 Kč podle § 13 a. t. a náhrada za ztrátu času v trvání 13 × 30 minut v částce 1 300 Kč podle § 14 a. t., v souvislosti s cestou realizovanou dne 8. 3. 2022 náhrada 1 180 Kč za cestovné v částce 480 Kč podle § 13 a. t. a náhrada za ztrátu času v trvání 7 × 30 minut v částce 700 Kč podle § 14 a. t., v souvislosti s cestou realizovanou dne 27. 7. 2023 náhrada 9 365,70 Kč za 1014 ujetých km v částce 7 365,70 Kč (34,40 Kč za litr paliva dle vyhlášky č. 467/2022 Sb., ve znění pozdějších předpisů, při průměrné spotřebě 6 l/100 km a 5,20 Kč/km za amortizaci vozidla dle vyhlášky č. 467/2022 Sb., ve znění pozdějších předpisů) podle § 13 a. t. a náhrada za ztrátu času v trvání 20 × 30 minut v částce 2 000 Kč podle § 14 a. t., v souvislosti s cestou realizovanou dne 18. 1. 2024 náhrada 2 034 Kč za cestovné v částce 734 Kč podle § 13 a. t. a náhrada za ztrátu času v trvání 13 × 30 minut v částce 1 300 Kč podle § 14 a. t. a v souvislosti s cestou realizovanou dne 18. 1. 2024 náhrada 7 290 Kč za cestovné v částce 6 590 Kč podle § 13 a. t. a náhrada za ztrátu času v trvání 7 × 30 minut v částce 700 Kč podle § 14 a. t. a daň z přidané hodnoty ve výši 21 % z částky 220 236,70 Kč ve výši 46 249,71 Kč. Soud žalobkyním nepřiznal náhradu nákladů řízení za podání z 1. 9. 2023 a z 3. 11. 2023, které nelze považovat za účelně vynaložené.
50. O náhradě nákladů řízení mezi žalobkyněmi a vedlejším účastníkem na straně žalované podle § 142 odst. 2 o.s.ř., a s ohledem na skutečnost, že vedlejší účastník se účastnil řízení pouze po omezenou dobu ve vztahu ke dvěma pozemkům rozhodl, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Plzni, prostřednictvím Okresního soudu v Karlových Varech. Odvolání je třeba podat ve dvojím vyhotovení.

Nesplní-li žalovaná povinnosti uložené mu tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, mohou se žalobkyně domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu.

Karlovy Vary 25. ledna 2024

Mgr. Blanka Magliová
soudkyně